

Het Sliedrechts dialect (200)

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging
"Sliedrecht")

'N STUKSIE IN JE AAIGE TAOLTJIE.

Zo'n jaer of wat geleeje zag 'k voor 't eerst 'n stuksie in de Maarwestreek, waarvan 'k doch: "Wat zalle me nou toch krijge?" Eerst hà 'k nie in de gaote dà 'k 't gewoon mos leze zôas 'k nermaol aaltijd praotte.

Toe 'k 't deur had, was t'r aaigelijk gêên kunst an. Gewoon hardop leze, zôas 'k 't op school nog bij juffrouw van Haolechem geleerd had, gong me nog 't beste af. Zô zat 'k i m'n dôôje êëntjie 'n hêêl verhaol af te steke, toe Korsjonnoo trug kwam van de visboer met 'n paor lekkerbeksies. Ze zêê: "Mor Odderjon, wat zit jij daer nou 'n end weg te kletse, t'rwijl d'r gêên hond naer je luistert." Dat was netuurlijk nie hêêmel waer, want 'k hà Vleksie, ons vullisbakkerassie, dat z'n aaige deurgaons nogal kalmpies gedroeg, paassies nog d'n huis uit gejoge. M'n vrouw, ze zal 't zelluf nie gaauw toegeve, wel een bietjie nieuwsgierig van aerd, mos t'r gelijk 't heure van hebbe. Nae 'n paor regeltjies angehoord te hebbe, zou ze bekant de krant uit m'n fikke getrokke hebbe. Mor daer was 'k nog aaltijd zelluf bij.... . Je ken op je gemaksie meeluistere en anders mot jie mor een porsie geduld opbrenge. Daer 't leste, naer d'n aerd van't bêêssie, lastig was, koos ze aaiere voor d'r geld en kwam naest me an taofel zitte. Je zal wel snappe hoe 't de week d'rop vergaon is..... .

Loerkoppe.

D'n hêêle middag, dat de krant zou komme, hebbe me mekaor in de gaote zitte houwe. 't Wier loerkoppe naer 't zijraompie of de krantejonge nò nie in de straet was. Toe die dan te langeleste deur de brievebus op de kokesmat plofte, was Korsjonnoo me toch nog te rap af en mos 'k me naer heur schikke om 't stuksie in het Slieruchs te kanne leze.

Allêên al 't omslaon van de bladzaajes duurde me al veuls te lang, vooral toe Korsjon op d'r gemak nog 's van voore af an begon. Mor nae zowaer voor 'n derde keer aales tot in de puntjies te hebbe deurgespit, liet ze 't van aarremoei mor an mijn over om de krant nae te pluize. Helaos, ok ik kon 't stuksie nievers trugvinge. Jammer, dat wel, mor ja, de wêreld draait gewoon deur hoor, ok zonder zô'n verhaoltjie. 'n Week laeter zatte we toch weer schrap, dà mag ie gerust wete. Nou was ik de rapste, mor 'k hà, dat mò 'k toegeve, wel wat mazzel, daer 'k net onderweeg was naer d'n aoi en dus al in de hoeve was. Mor wat wil nou, ik zoeke en nog 's zoeke, mor verdraaid nog an toe, aales wà me tegekwamme, gêên stuksie in 't hoe hiet 't ok al weer? En, zôas zô dikkels, speulde m'n vrouw voor m'n geheuge deur stand op hede de naam op te lepele: " 't Slieruchs Dialect".

Een daod stelle.

Nou, toe mos 'k ok wel 'n daod stelle. 'k Weet nog nie waer 'k de moed vandaen gehaold heb, mor zômaor in êêne zat 'k met de riddecteur van de Maarwestreek te belle om 'm 's te vertelle hoe aarg 'n grôôt aantal Slieruchse mense 't wel vonge as 't stuksie in d'r moers taol nie regelmaotig te leze viel. Dat viel 'm 'n bietjie raauw op z'n dak, want, zoas ie zee, had tie 't ok moeilijk om aales elke week afgedrukt te krijge, mor hij zou perbere an m'n vraeg te voldoen deur elke veertien daeg de plaetsgenote te verrasse met 'n kaokelvers stuksie, mits die loi van de "Oudheidkundige" 'm bleve voere met anderande verhaoltjies. Dat was'n hêêlen durf gewist, mor 't hêt wel geholpe!

Woordjie van dank.

Nae 'n maondjie, en dus volgens d'n afspraak tusse mijn en de riddecteur twêê stuksie laeter, de nommers 48 en 49, hê'k zôwaer de stoute schoene aangetrokke en 's 'n keertie met êên van die tillefoonnummers onder 't stuksie gebeld. Nou, dà kà je gerust doen, want dà zijn hêêle vriendelijke mense en ze vongen 't nog fijn ok om m'n verhaol over m'n belle naer de krant te hore. Ze wazze zô aerdig voor me, om van de stuksies die 'k gemist had, omdà 'k 'n pôôsie in Goes geweund had en dear gêên Slieruchse krant bezurgd wier, 'n paor kepiechies te maoke. Zôdoende hebbe Korsjon en ikke aales kompleet opgeplakt in 'n schoolschriffie. We schijne daermee nie de êênige te weze, zôas ie links en rechts wel 's te hore krijg. 'k Hê de stuksiesverzinzners wel op d'r hart gedrukt om d'r van hullieze kant voor te zurge aaltijd wat naer 't kentoer van de riddecteur op te sture. Dat hebbe me toegezeed en ze benne d'r woord nae gekomme. Ik mò die mense, naomes veule die er nie mee te koop lôôpe, want zô zijn die loi uit Slierucht nou êêmel, fielestere met 'r 200-ste stuksie in deuze krant en netuurlijk ok 'n woordjie van dank an de Maarwestreek, die d'r keurig voor gezurgd hêt, dat 't aamel te leze was.

P.S. We gaon al vast schrap zitte voor stuksie 201! Afz. Odderjon en Korsjon.

Bedankt Odderjon en Korsjon voor dut komplement! Wat ons betreft.....we gaon gewoon deur zô lang de mense, net as jullie, stuksies in blijve sture!